

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי ט"ו בסיון תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נדרים - ט

1. משנה - אלו דוגמאות נוספות של ידות שנינו [על פי ביאור הגמרא]?

- א. הבא לידור נזירות ואמר 'כנדרי רשעים הריני' והיה נזיר עובר לפניו - חלה נזירות.
- ב. הבא לידור קרבן ואמר 'כנדרי רשעים עלי' והיתה בהמה מונחת לפניו - חייב קרבן.
- ג. אמר 'כנדרי רשעים הימנו שלא אוכל' והיה ככר מונח לפניו הרי הוא באיסור שבועה שלא יאכלנו. [ונתחדש שחל אף שלא אמר לשון שבועה]
- ד. אמר 'כנדרי כשרים' - לא אמר כלום, כיון שהכשרים אין דרכם לידור, נמצא שלא אמר לשון נדר, אבל אם אמר כנדבותם של כשרים - זוהי לשון מועילה, שהכשרים מתנדבים וחל בנדר, בנזיר ובקרבן.

2. מי התנא המחלק בין לשון נדר ללשון נדבה?

- נאמר 'את אשר תדור תשלם... טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם' לר"מ הכי טוב מי שאינו נודר כל עיקר, שמא ישכח ולא ישלם. לרבי יהודה הכי טוב נודר ומשלם.
- התנא דמשנתנו הוא כר' מאיר, ומה שאמר טוב מי שאינו נודר כוונתו בנדר אבל בנדבה אף הכשרים נודבים, [ובמשנתנו יש לגרוס 'נדב בנזיר ובקרבן'].
- השאלות הבאות הם לשיטת ר' מאיר [אמנם בדף הבא יובא דרך נוספת לומר שהתנא כר' יהודה]

3. מה הטעם שבנדבת קרבן לא חששו שיבא לידי תקלה כפי שחששו בנדר?

- כהלל הזקן, דתניא: אמרו על הלל הזקן, שלא מעל אדם בעולתו כל ימיו, מביאה כשהיא חולין לפתח העזרה ומקדישה שם, וסומך עליה ושוחטה. וכדרך זה נודבים הכשרים.

4. באיזה אופן נזירות נחשב 'נדבת כשרים' שלא יבא בה לידי תקלה?

- כשמעון הצדיק; דתניא, אמר שמעון הצדיק: מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא אלא אחד; פעם אחת בא אדם אחד נזיר מן הדרום, שנטמא בהיותו נזיר ונטהר והביא קורבנותיו וראיתיו שהוא יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים, אמרתי לו: בני, מה ראית להשחית את שערך זה הנאה? [שבסוף נזירות צריך לגלח השיער] אמר לי: רועה הייתי לאבא בעירי, הלכתי למלאות מים מן המעיין ונסתכלתי בבבואה שלי, ופחז עלי יצרי ובקש טטורדני מן העולם, אמרתי לו: רשע! למה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך, במי שהוא עתיד להיות רמה ותולעה? העבודה, שאגלחך לשמים! [ע"י קבלת נזירות] מיד עמדתי ונשקתיו על ראשו, אמרתי לו: בני, כמוך ירבו נזירי בישראל, עליך הכתוב אומר: איש... כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה'.

5. מה הטעם שלא אכל אשם נזיר טמא?

- אין לומר כיון שבא על חטא שא"כ כל האשמות שלא יאכל.
- ר' יונה: כשהיו אנשים תוהין על מעשיהן הרעים היו מקבלים נזירות וכשהן מטמאין ורבין עליהן ימי נזירות מתחרטין שנזרו, ונמצאו מביאין כעין חולין לעזרה. אבל נזיר טהור אמד את עצמו כמה יכול לנדור ולא מתחרט.